

за публикуване

21.05.20

Изх. № 994

Дата: 19.05.2019

ДО
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
Гр.БУРГАС

По адм.дело № 3128/2018 г., XVI състав по описа на Административен съд Бургас

Относно: Разгласяване на решението на съда

Приложено изпращаме Ви, заверено копие на влязло в сила съдебно решение № 747/17.04.2019 г. по административно дело № 3128/2018г. по описа на Административен съд гр.Бургас, за разгласяването му по реда на чл.194 от АПК.

Приложение: Заверено решение на АСБ.

Изготвил:

Д.Калнакчиева – съдебен деловодител

РЕШЕНИЕ

№ 747

дата 17 април 2019г.

гр.Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – Бургас, XVI-ти състав,
в публично заседание на 21 март 2019 год., в следния състав,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: П. СТОЙЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. Д. ДРАГНЕВА
2. В. ЕНЧЕВ

Секретар: С. Атанасова
Прокурор: Х. Колев

разглежда докладваното от съдия СТОЙЧЕВА
адм.дело № 3128 по описа за 2018год. и за да се произнесе
взе предвид следните обстоятелства:

Производството е по реда на чл.185 и сл. от АПК, вр. с чл. 191, ал. 2 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура гр.Бургас против разпоредбите на чл.29 и чл.30, ал.3, т.4 от Наредба за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас приета с Решение по т.5 от Протокол № 22/31.03.2005г. на Общински съвет – Бургас, последно изменена с Решение по т.4 от Протокол № 14/26.07.2016г. на ОС. Иска се отмяна на посочените норми от подзаконовия нормативен акт, като протестиращият прокурор възразява, че при приемане на Наредбата са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, а именно липса на мотиви към приетия проект на подзаконовия нормативен акт, както и доказателства за спазване на изискванията, визирани в разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗНА. Излагат се доводи за незаконосъобразност на разпоредбите и поради противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Претендира разности.

В съдебно заседание прокурор от Окръжна прокуратура – Бургас поддържа подадения протест на сочените в него основания.

Ответникът Общински съвет – Бургас, чрез процесуалния си представител, оспорва протеста като недопустим, като възразява, че оспорените разпоредби вече са били предмет на съдебен контрол за законосъобразност. Алтернативно счита протеста за неоснователен, вкл. като се позовава на изразено положително становище от Окръжна прокуратура Бургас изпратено преди приемането на процесните норми.

Съобщението за постъпилия протест е обявено по реда на чл.181, вр. чл.188 от АПК. По делото не са встъпили заинтересовани страни по смисъла на чл.189, ал.2 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.186, ал.1 от АПК правото на оспорване на подзаконов нормативен акт принадлежи на гражданите, организациите и

органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. На основание чл.186, ал.2 от АПК прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт, а според чл.187, ал.1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето.

Протестът е недопустим по отношение на оспорените разпоредби на чл.29, т.3, т.4, т.5 и чл.30, ал.3, т.4 от Наредбата и следва да бъде оставен без разглеждане, в тази му част, а производството по делото - прекратено, по следните съображения:

По повод възражението на ответната страна и след извършена служебна справка съдът констатира, че по жалба на търговски дружества против §5, §6, §7, §12, от Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас, с които са били приети съответно чл.29, т.3, т.4, т.5 и чл.30, ал.3, т.4 от Наредбата, е било образувано адм.дело № 417/2015г. по описа на Административен съд - Бургас. С постановеното по делото съдебно Решение № 859/15.05.2015г. жалбата срещу посочените разпоредби е отхвърлена, като по реда на институционалния контрол решението е оставено в сила с Решение № 12802/28.11.2016г. по адм.д. № 11163/2015г. по описа на Върховен административен съд. В този смисъл, разпоредбите на чл.29, т.3, т.4, т.5 и чл.30, ал.3, т.4 от Наредбата вече са били предмет на съдебен контрол за законосъобразност, постановено е съдебно решение по съществото на спора и настоящото оспорване, като последващо, е процесуално недопустимо.

Протестът е процесуално допустим по отношение на останалите оспорени разпоредби от Наредбата – чл.29, т.1, 2 и 6, а разгледан по същество е неоснователен.

Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас е приета с Решение по т.5 от Протокол № 22/31.03.2005г. на Общински съвет – Бургас, като производството е иницирано с внасяне на докладна записка от кмета на Община Бургас рег.№ 08-00-00352/17.06.2004г., с която е внесено предложение за приемане на Наредба за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас, ведно с проект на подзаконовия нормативен акт. Наредбата е приета на заседание на Общинския съвет, проведено на 31.03.2005г., видно от Протокол № 22/31.03.2005г.

От административната преписка се установява, че в периода от приемане на Наредба за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас до образуване на настоящото административно дело, същата е многократно изменяна в отделни нейни разпоредби.

Служебната проверка на съда относно спазването на процесуалните правила за приемане на процесните норми от подзаконовия нормативен не установи допуснати съществени нарушения, както на специалната законова регламентация, предвидена с нормите на чл. 75 - 79 от АПК, така и на общите правила, съдържащи се в Глава Трета на ЗНА, към които препраща чл. 80 АПК.

Оспорените разпоредби са приети с решение по Протокол № 47/27.01.2015г. на Общински съвет – Бургас, поради което спазването на процедурните изисквания следва да се преценява към този момент.

987

Приемането (изменението) им е иницирано с докладна записка на кмета на общината, внесена в Общинския съвет с рег. № 08-002791/09.01.2015г., придружена с мотиви. Проектът за изменението, заедно с мотивите към него са били публикувани на Интернет-страницата на Община Бургас на 09.01.2015г., видно от приложената разпечатка, като е бил оповестен срок за предложения и мнения по проекта до 25.01.2015г., както и електронни адреси, на които да се изпратят. Аналогично публикуване е извършено и на сайта на Общински съвет Бургас също на дата 09.01.2015г. В съдебно заседание от пълномощника на Общинския съвет беше представено и писмо от Окръжна прокуратура Бургас изх. № А-39/19.01.2015г. окръжния прокурор на гр.Бургас е дал положително становище по предложения проект, като е споделил нуждата за нова регулация на обществените отношения, предмет на Наредбата. Измененията на Наредбата са били обсъдени на заседание на Общинския съвет проведено на 27.01.2015г., като след проведените дебати, измененията са били надлежно приети. При наличието на горните фактически данни не се констатира твърдяните от протестиращия прокурор процесуални нарушения при приемане на процесните разпоредби.

По отношение на материалното съответствие на оспорените разпоредби с нормативен акт от по-висока степен, също не се констатира твърдяните от протестиращата страна противоречия.

Оспорените разпоредби на чл.29, т.1, т.2 и т.6 от Наредбата имат следното съдържание:

Собствениците (наемателите, ползвателите) на развлекателни задължения са длъжни:

1. Да осигурят охранително-пропускателния режим в заведенията, съгласувано с органите на МВР и при съобразяване изискванията, посочени в чл.30 от Закона за частната охранителна дейност.

2. Да организират контролно-пропускателния режим в заведенията с оглед недопускане на лица с огнестрелно, газово, и хладно оръжие, както и предмети, които могат да се използват като оръжие, включително боксове и бухалки, спрейове със защитен газ, с разяждащи или оцветяващи вещества, пиротехнически изделия, наркотични или други упойващи вещества.

6. да поставят на видно за клиентите място информация за максимален капацитет на обекта при започване на търговска дейност.

Протестиращият прокурор счита, че горните разпоредби противоречат на нормативен акт от по-висока степен – Закона за ограничаване административното регулиране и административен контрол върху стопанската дейност, като по-конкретно се позовава на неговия чл.1, ал.2, съгласно който *Целта на закона е да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани върху нея от държавните органи и от органите на местното самоуправление, както и се позовава на чл.2 от с.з., регламентиращ защитата на кои цели следва да се постига с административното регулиране и контрол, а именно – 1. националната сигурност и обществения ред в Република България, както и на изключителни и суверенни права на държавата по смисъла на чл. 18, ал. 1*

- 4 от Конституцията на Република България; 2. личните и имуществените права на гражданите и юридическите лица; 3. околната среда. Прави референции и към разпоредбите на чл.4, ал.1, 2 и 3 от с.з. Счита, че с приемането на тези разпоредби са въведени изключителни полицейски мерки по отношение изискванията за пропускателен режим, които поставяли в неравностойно положение както посетителите на заведенията, така и търговците, извършващи дейност в тях, като последните се поставяли в неравностойно положение спрямо други търговци, извършващи подобна дейност на територията на съседни общини. Счита също така, че с въвеждането на подобни мерки се ограничава достъпността и качеството на услугата, а по отношение на информацията за капацитета на обекта посочва, че подобно изискване не е предвидено в Закона за защита на потребителя.

Съдът не споделя изложените доводи, с които протестиращият прокурор обосновава становището си за незаконосъобразност на процесните разпоредби поради противоречието им с по-висок по степен акт. Видно от Глава Първа на Наредбата, с нея се уреждат отношенията, свързани с обществения ред, с оглед осигуряване спокойствието и условията за труд и отдих на гражданите, на територията на Община Бургас, както и с нея се създават условия за превенция на нарушенията на обществения ред, както и се определят наказания за техните извършители. Оспорените разпоредби по т.1 и т.2 на чл.29 от Наредбата са пряко проявление на тази заложена цел на Наредбата, понеже с тях се цели именно превенция на нарушенията на обществения ред, като с въвеждането на пропускателен режим се осигурява недопускането на лица, носещи потенциално опасни предмети, годни да предизвикат наранявания на трети лица или да създадат опасност в затворено помещение. Въвеждането на подобен пропускателен режим, при който да се елиминират подобни опасности, е нормативно оправдан именно с нормата на чл.2, ал.1, т.1 от ЗОАРАКСД, на който се позовава и прокурора, защото в случая целта е да се защити обществения ред. Това не ограничава търговската инициатива, схващано като налагане на ограничения за извършване на търговска дейност и няма основание да се счита, че организирането на пропускателен режим в заведенията с цел недопускане на потенциално опасни лица уврежда търговския интерес. Съгласуването на подобен вид режим с органите на МВР е също нормативно допустимо, доколкото една от функциите на Министерството на вътрешните работи е именно опазването на обществения ред в страната, видно от чл.2 от ЗМВР. За фактическото изпълнение на пропускателния режим Наредбата препраща към чл.30 от ЗЧОД. Към настоящия момент този закон е отменен (отм.ДВ, бр.10/30.01.2018г., в сила от 31.03.2018г.), поради което и в съответствие с нормата на чл.192а от АПК, съгласно която съдът преценява съответствието на подзаконовия нормативен акт с материалния закон към момента на постановяване на съдебното решение, следва да се приеме, че обективно, записаното в Наредбата „чл.30“ противоречи на сега действащия Закон за частната охранителна дейност (обн.ДВ, бр.10/30.01.2018г., в сила от 31.03.2018г.), видно от който чл.30 вече има напълно различно съдържание. Аналогичната като съдържание норма е вече тази на чл.56 от действащия ЗЧОД, която Общинският съвет би могъл да съобрази в случай, че пристъпи

към изменение на чл.29, т.1 от Наредбата. Съобразно тези мотиви, протестът следва да се счита за основателен само в частта относно записването „чл.30 от“, в която част нормата следва да бъде отменена.

Що се отнася до възражението за поставяне на табела, носеща информация за капацитета на заведението, също не се констатира това задължение по някакъв начин да има ограничителен ефект върху търговската дейност. Прокурорът посочва, че такова задължение не се съдържа в Закона за защита на потребителите, но възражението не може да бъде споделено, предвид факта, че този закон урежда други обществени отношения – такива в областта на защита на потребителите, както и неговата цел е различна, видно от дефинираното в чл.1, ал.2 от ЗЗП. В настоящия случай се касае за наредба с различна насоченост, свързана с опазване на обществения ред, поради което доводите за защита правата на потребителите са неотносими. Поставянето на табела с посоченото съдържание за капацитета на заведението не е лишено от резон в контекста на обществения ред, като също има връзка със сигурността на посетителите, най-малкото от съображения за осигуряване на адекватна евакуация в случай на необходимост. Отделно от това, въвеждането на подобно условие само по себе си не противоречи на разпоредба от акт от по-висш порядък.

На основание изложените мотиви, протестът, като недопустим по отношение на оспорените разпоредби на чл.29, т.3, т.4, т.5 и чл.30, ал.3, т.4 от Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас следва да бъде оставен без разглеждане и делото да се прекрати в тази негова част, следва да бъде частично уважен и да се отмени записването „чл.30 от“ в разпоредбата на чл.29, т.1 от Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас, като в останалата му част протестът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съобразно този изход на процеса, съразмерно на уважената част, в полза на Окръжна прокуратура Бургас следва да бъдат присъдени разноски в размер на 5лв.

Така мотивиран, Административен съд Бургас XVI-ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ без разглеждане протест на прокурор в Окръжна прокуратура Бургас за отмяна на разпоредбите на чл.29, т.3, т.4, т.5 и чл.30, ал.3, т.4 от Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в ТАЗИ негова ЧАСТ.

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл.29, т.1 от Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас В ЧАСТТА относно записването „чл.30 от“.

ОТХВЪРЛЯ протеста на прокурор в Окръжна прокуратура Бургас в ОСТАНАЛАТА му ЧАСТ.

ОСЪЖДА Община Бургас да заплати на Окръжна прокуратура Бургас разноските по делото в размер на 5лв.

983

Решението може да се обжалва с частна жалба или протест пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването на страните, в частта, в която е прекратено производството по делото, а в останалата част може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл.194 от АПК при неподаване на протест или ако той е отхвърлен.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕ

№ 5287

София, 04.05.2020

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на двадесети януари две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Г. КАРАГЬОЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: Ю. КОВАЧЕВА

М. НИКОЛОВА

при секретар
на прокурора

М. Дукова
Л. Стамова

и с участието
изслуша
докладването

от съдията Ю. КОВАЧЕВА
по адм. дело № 6618/2019. □

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационен протест на прокурор в Окръжна прокуратура – Бургас срещу решение № 747 от 17.04.2019 г. по адм. дело № 3128/2018 г. на Административен съд – Бургас в частта, с която е отхвърлен протестът на прокурор в Окръжна прокуратура – Бургас с искане за отмяна на чл. 29, т. 1, 2 и 6 от Наредба за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас, приета с решение по т. 5 от протокол № 22/31.03.2015 г. на Общински съвет – Бургас, последно изменена с решение по т. 4 от протокол № 14/26.07.2016 г. на общинския съвет. В касационния протест се излагат доводи за неправилност на съдебния акт поради постановяването му при неправилно приложение на материалния закон и необоснованост – касационни основания за отмяната му по чл. 209, т. 3 АПК.

Ответникът по касационния протест – Общински съвет – Бургас, не изразява становище по същия.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационния протест.

Върховният административен съд, състав на пето отделение, като прецени данните по делото, доводите и възраженията на страните, намира, че касационният протест е процесуално допустим като подаден

от надлежна страна и в законния срок. Разгледан по същество е неоснователен, по следните съображения:

Производството пред Административен съд – Бургас е образувано по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Бургас против разпоредбите на чл. 29 и чл. 30, ал. 3, т. 4 от Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас, приета с решение на Общински съвет – Бургас.

С обжалваното решение Административен съд – Бургас е оставил без разглеждане протеста за отмяна на разпоредбите на чл. 29, т. 3, 4 и 5 и чл. 30, ал. 3, т. 4 от Наредбата, по съображения, че същите са били оспорени от търговски дружества пред съда и с решение № 859 от 15.05.2015 г. по адм. дело № 417/2015 г. на Административен съд – Бургас, оставено в сила с решение № 12802 от 28.11.2016 г. по адм. дело № 11163/2015 г. на Върховния административен съд, оспорването е отхвърлено.

При разглеждане по същество на протеста, с решението си съдът е установил, че разпоредбата на чл. 29, т. 1 от Наредбата препраща към чл. 30 от Закона за частната охранителна дейност, който към този момент е отменен, като в приетия нов Закон за частната охранителна дейност чл. 30 има напълно различно съдържание. Поради това съдът е отменил разпоредбата на чл. 29, т. 1 от Наредбата в частта относно записването „чл. 30 от“.

Решението в посочените части е влязло в сила и не е предмет на касационна проверка.

В обжалваната част решението на Административен съд – Бургас е правилно и не са налице сочените в касационния протест основания за отмяната му.

Съдът е установил коректно фактическите обстоятелства по делото и е достигнал до обосновани правни изводи.

Правилно съдът е приел, че протестираните текстове от Наредбата са приети от компетентния орган, в изискуемата форма и съдържание и при спазване на административнопроизводствените правила.

Оспорените разпоредби са приети с решение по Протокол № 47/27.01.2015 г. на Общински съвет – Бургас, поради което съдът правилно е обсъдил спазването на процесуалните изисквания към този момент. Приемането (изменението) им е иницирано с докладна записка на кмета на общината, внесена в Общинския съвет с рег. № 08-002791/09.01.2015 г., придружена с мотиви. Проектът за изменението, заедно с мотивите към него са били публикувани на Интернет-страницата на Община Бургас на 09.01.2015 г. и е бил оповестен срок за

предложения и мнения по проекта до 25.01.2015 г., както и електронни адреси, на които да се изпратят. Аналогично публикуване е извършено и на сайта на Общински съвет Бургас също на дата 09.01.2015 година. По делото е приложено и писмо изх. № А-39/19.01.2015 г. на окръжния прокурор на Окръжна прокуратура – Бургас, който също е дал положително становище по предложения проект. Измененията на Наредбата са били обсъдени на заседание на Общинския съвет, проведено на 27.01.2015 г., като след проведените дебати, измененията са били надлежно приети. От фактическите установявания е видно, че изводите на съда за спазване на законовите правила, предвидени при приемане на разпоредбите на Наредбата в чл. 75 - 80 от АПК във вр. с чл. 26 – 28 от Закона за нормативните актове и чл. 185 и сл. АПК, кореспондират изцяло с доказателствения материал по делото.

Правилно съдът е приел, че протестираните материалноправни разпоредби не противоречат на нормативни разпоредби от по-висок ранг.

В чл. 29, т. 1, 2 и 6 от Наредбата е предвидено следното:

Собствениците (наемателите, ползвателите) на развлекателни заведения са длъжни:

1. Да осигурят охранително-пропускателния режим в заведенията, съгласувано с органите на МВР и при съобразяване изискванията, посочени в чл. 30 от Закона за частната охранителна дейност.
2. Да организират контролно-пропускателния режим в заведенията с оглед недопускане на лица с огнестрелно, газово, и хладно оръжие, както и предмети, които могат да се използват като оръжие, включително боксове и бухалки, спрейове със защитен газ, с разяждащи или оцветяващи вещества, пиротехнически изделия, наркотични или други упойващи вещества.

6. да поставят на видно за клиентите място информация за максимален капацитет на обекта при започване на търговска дейност.

Съдът е обсъдил съответствието на процесните текстове с разпоредбите на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, на които в протеста се твърди, че противоречат, и аргументирано е извел извод, че няма основания за отмяната им. Правилно и обосновано съдът е приел, че предвидените форми на контрол не надхвърлят обществено допустимите граници на административното регулиране по смисъла на чл. 1, ал. 2 ЗОАРАКСД. В чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОАРАКСД е предвидено, че държавните органи и органите на местното самоуправление осъществяват административно регулиране и административен контрол

върху стопанската дейност с цел защита на националната сигурност и обществения ред в Република България, както и на изключителни и суверенни права на държавата по смисъла на чл. 18, ал. 1 - 4 от Конституцията на Република България. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 - 3 ЗОАРАКСД определя изискването лицензионните режими за извършване на стопанска дейност да бъдат регламентирани само със закон. Предвидените задължения за собствениците (ползватели) на развлекателни заведения да осигурят охранително-пропускателен режим в заведенията и осигурят недопускане на лица с оръжия и др., както и поставяне на видно място на информация за максимален капацитет на обекта, не въвеждат ограничения, които надхвърлят такива, предвидени в закон и нямат за цел ограничаване на стопанската дейност. Съдът правилно е посочил, че са насочени към гарантиране сигурността на посетителите и опазване на обществения ред. В този контекст, текстовете се явяват в синхрон с целта на чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 ЗОАРАКСД за осъществяване на административно регулиране върху стопанската дейност за защита на правата на гражданите и юридическите лица. Въведените изисквания при изпълнение на мерките за опазване на сигурността и реда не предизвикват дисбаланс между интересите собствениците и ползвателите, които осъществяват стопанската дейност и интересите на гражданите, които посещават същите.

Правилно съдът е отхвърлил като неоснователна тезата, че разпоредбите съдържат ограничения и тежести, които водят до изкривяване на конкуренцията и/или не са необходими за постигане на законово оправдани цели. Наложената регулация е релевантна за всички търговци, които упражняват този вид стопанска дейност и на тази плоскост не създава неравнопоставеност на този пазар в рамките на територията на община Бургас. На следващо място, при решаване на въпроса с гарантиране на сигурността на посетителите, Общинският съвет, в пределите на материалната си и териториална компетентност, отчитайки спецификите на района, е длъжен и се е съобразил с релевантните нормативните актове от по-висок ранг, но няма такъв правен ангажимент по отношение на актовете със същия ранг, действащи в други териториални единици. Дали е налице изкривяване на конкурентните условия в различните региони, т.е. на секторния пазар, е въпрос, свързан със спазването на правилата на Закона за защита на конкуренцията и е извън сферата на настоящия правен спор. Поради това развитите отново в касационния протест доводи в тази насока са неоснователни. Нормативните изисквания в Наредбата относно

обществения ред са свързани с необходимостта от определено ниво на мерки за предотвратяване на инциденти, поради което твърденията, че същите поставят в привилегировано положение определени правни субекти и засяга принципа на равнопоставеност на стопанските субекти, регламентиран в Конституцията и Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност са необосновани. Изискването на информация за капацитета, също не може да се приеме като обстоятелство с ограничителен ефект за търговската дейност и не противоречи на разпоредба от по-висок ранг. Както правилно е приел решаващият съд, Законът за защита на потребителите, на чиито разпоредби се твърди в протеста, че оспореният текст противоречи, регулира обществени отношения, които нямат за предмет охрана на обществения ред и сигурност. Ето защо не би могло да се наблюдава противоречие на подзаконовия акт с нормативния акт от по-висок ранг поради различния им предмет на нормативно регулиране.

Предвид изложеното, обжалваното решение е правилно и обосновано, поради което следва да се остави в сила.

Водим от горното, Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 747 от 17.04.2019 г. по адм. дело № 3128/2018 г. на Административен съд – Бургас в обжалваната част.

Решението не подлежи на обжалване.